

Finansdepartementet

fi.remissvar@regeringskansliet.se

Fi2025/01062

Promemorian Sänkt mervärdesskatt på tillträde till danstillställningar

Förvaltningsrätten lämnar, utifrån de utgångspunkter som domstolen har att beakta, följande synpunkter på promemorians förslag.

Rekvisitet danstillställning

I författningskommentaren (s. 11) definieras begreppet danstillställning som arrangemang där det ges möjlighet för besökarna att själva dansa till musik. Detta exemplifieras ytterligare i allmänmotiveringen (s. 6) med så kallade dansbandsevenemang samt nattklubbar och diskotek där det finns tydligt avgränsade ytor avsedda för dans.

Förvaltningsrätten kan alltså konstatera att begreppet kommer ges en mycket vid innebörd. Som förvaltningsrätten uppfattar det räcker det med att en större nattklubb har en mycket begränsad, om än tydligt avgränsad, yta för dans för att det ska vara fråga om en danstillställning i förslagets mening och att samtliga entrébiljetter till nattklubben då ska omfattas av den lägre skattesatsen. Härvid kan det vidare noteras att det i promemorian inte ställs upp några krav på att det huvudsakliga syftet med ett arrangemang ska vara att personer deltar vid själva dansen, utan att det räcker att det finns möjlighet till det.

Givet syftet med förslaget, att främja dans och kultur i Sverige, anser förvaltningsrätten att det bör övervägas om bestämmelsen ska ges en så vid tolkning som motiveringen ger uttryck för.

Det kan även nämnas att Högsta förvaltningsdomstolen vid tolkning av det

närliggande rekvisitet *koncert* (som numera återfinns i 9 kap. 14 § 1 mervärdesskattelagen [2023:200]) beaktat såväl var tyngdpunkten i ett evenemang legat som frågan om huruvida evenemanget skulle ses som en helhet (se RÅ 2003 ref. 24). Om en sådan bedömning ska göras även vad avser danstillställningar hade det varit lämpligt att det framgår i författningskommentaren.

Förslagets förenlighet med mervärdesskattedirektivet

I uppräknningen i punkt 7 i bilaga III till mervärdesskattedirektivet¹ anges tillträde till föreställningar, teatrar, cirkusar, marknader, nöjesparker, konserter, museer, djurparker, biografer, utställningar och liknande kulturella evenemang och anläggningar. I promemorian (s. 6) bedöms danstillställningar falla inom bestämmelsens tillämpningsområde.

Mot bakgrund av de låga krav som enligt förslaget uppställs för att något ska anses vara en danstillställning och att förslaget kan komma att träffa arrangemang som har ett annat huvudsakligt syfte än att besökarna ska dansa till musik anser förvaltningsrätten frågan om förslagets förenlighet med mervärdesskattedirektivet och EU-rätten behöver analyseras ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Bestämmelsens utformning

Mervärdesskattelagen trädde i kraft för endast ett par år sedan. 9 kap. 14 § mervärdesskattelagen har redan två punkter, och förslaget innebär att en tredje punkt ska läggas till, dock inte som punkt 3 utan som punkt 2. Nuvarande punkt 2 ska i stället bli punkt 3.

Förvaltningsrätten anser att det i allmänhet är önskvärt om kompletteringar av bestämmelser görs med så liten inverkan på den befintliga lagstrukturen som möjligt, särskilt som i detta fall när den ursprungliga bestämmelsen i sig är relativt ny. Detta för att underlätta såväl tillämpningen av bestämmelser som praxisbildning. Några skäl till varför tillträde till danstillställningar ska ges en egen punkt i stället för att inkorporeras i bestämmelsens punkt 1 lämnas inte i promemorian.

Att inkorporera den nya bestämmelsen i punkt 1 skulle vidare än mer kunna motverka eventuell gränsdragningsproblematik mellan danstillställningar

¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

och de andra mer kulturella företeelserna i punkt 1 (jfr s. 6). Det framstår även som naturligt att särskilja på de mer kulturella aktiviteterna (konserter, operaföreställningar, danstillställningar etc.) i punkt 1 och naturinriktade (djurparker, naturreservat etc.) i punkt 2.

Det kan även konstateras att alla tre punkter i den föreslagna lagtexten grundar sig på uppräknningen i punkt 7 i bilaga III till mervärdesskatte-direktivet. Det finns alltså inte heller av den anledningen något skäl att särskilja danstillställningar från övriga aktiviteter i nuvarande punkt 1.

Punkt 1 skulle exempelvis kunna utformas enligt följande.

1. tillträde till konserter, cirkus-, teater-, opera- eller balettföreställningar eller andra liknande föreställningar, danstillställningar, och

Under alla omständigheter anser förvaltningsrätten att det bör övervägas om den föreslagna bestämmelsen, om den bibehålls som en egen punkt, kan inordnas som en ny punkt 3 så att nuvarande punkt 1 och 2 behålls.

Detta yttrande har beslutats av chefsrådmannen Annelie Sjöberg efter föredragning av specialistföredragande Olle Persson.

Annelie Sjöberg

Olle Persson